

TORONYIRÁNY

XV. 32.

2021. augusztus 8.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 19. vasárnap

Az egyház liturgikus imádságai, a nagy egyházatyákkal egyetértésben beszélnek szüntelenül arról, hogy az *eucharisztia* az örök élet záloga. A gyakorlati vallásosság nyelvére lefordítva ez azt jelenti, hogy nem földi vigasztalódásért, nemcsak közösségi szolidaritásként, s nem is lélektani okok miatt veszünk részt a szentmisén, hanem a természetfölötti ajándékokért, az örök életért. Így a szentmisén való részvételünk: tanúságtétel a hitről, Isten tetszése szerint: „Az Istennek az tetszik, ha hisztek abban, akit küldött.”

Bár az eucharisztia a természetfölötti életet táplálja elsősorban, mégis az ember „legtermészetesebb” vágyát váltja valóra: örökké élni! Nem jutalom tehát, nem a jók „kitüntetése” és nem is csak a bűnösök menedéke. A hit vándorainak erősítő kenyere és a halálnak gyógyszere. Mindennapi étel, mint a mindennapi kenyér. „Létszükségleti cikk” a kegyelmi életben, a boldogság forrása.

Hányszor hallani a mentegetőzést: nem vagyok én olyan jó, hogy mindennap áldozzak! S az ellenkezőjét is: nem vagyok én olyan bűnös, hogy gyakran kelljen misére járnom, áldoznom. Nyilvánvalóan téves mindkét felfogás. Ha igazán hiszünk Jézusban, elfogadjuk mindennapi valóságnak: „Én vagyok az élet kenyere.”

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. 1Kir 19,4-8** A menekülésre kényszerített Illés próféta megfáradva saját halálát kéri Istentől, de miután titokzatos körülmények között táplálékhoz jut, tovább zarándokol a Hóreb hegy felé.
- 2. Ef 4,30-5,2** Az apostol arra buzdítja az efezusi híveket, hogy Krisztus példáját követve gyakorolják a közösségi élet erényeit.
- 3. Jn 6,41-51** Jézus hallgatói hitetlenül és kötözködve fogadják Jézus szavait, aki saját áldozati testét az élet kenyérének nevezi és ígéri táplálékkul az örök élet zálogaként.

A testi látás és a hit szeme

Az evangélista ezekben a versekben is úgy közvetíti Jézus szavait, hogy azok vonatkoznak a korabeli zsidókkal folytatott vitára is. Az ószövetségi Istenkép alapján a zsidók a Fiú megtestesülését nem tudták elfogadni. Nem Jézus bizonyítékaiból indultak ki, hanem Isten abszolút világfelettségéből, és abból, hogy Jézus emberként állt előttük. Hogyan mondhatja magát valaki égi eredetűnek, amikor ismerik apját és anyját, és őt magát aki közöttünk nevelkedett? Az evangélista a „gongyzein” szóval jelzi a hallgatók zúgolódását, mely az ószövetségben is a hitetlenség kifejezésére szolgál (Kiv 15,24; 16,2; Szám 11,1). Az összefüggés mindig azt mutatja, hogy az emberek az eddig kapott bizonyítékokat semmibe veszik, s nem ismerik el Isten mindenhatóságát. Itt a tétel az, hogy Jézus hogyan mondhatja magát égből alászállott kenyérnek. Valószínű, hogy ebben a kifogásban már benne van az apostoli egyház életére való célzás is. A kizárólagos keresztény istentisztelet a kenyértörés volt, s vallották, hogy ez a kenyér az Úr teste (1Kor 11,27). Az egyházat a nehézségen átsegítette Jézus feltámadásának a tétele. Aki felment a mennybe, az le is szállhatott onnan, s aki földi testét így megdicsőítette, az valóban lehet az élet kenyere. Itt a kafarnaumi beszédben azonban még csak az eddigi csodák szolgáltatták a bizonyítékot, ezért a hit nehezebb volt. A zsidók abból indultak ki, hogy ismerik Jézus apját és anyját, vagyis hogy Jézus olyan ember, mint ők. Ugyanez az ellenvetés visszhangzik a Lk 4,22-ben is a názáreti zsidók között. Ezzel a testi látással szemben Jézus egy magasabb szellemi létsíkra hivatkozik, amely isteni eredetét bizonyítja, s amelyet a 7,27-ben még jobban kiélez. Valójában a zsidók is óvatosabbak lehettek volna, mert náluk is volt olyan nézet, hogy a Messiás igazi eredetét senki sem fogja tudni (7,27). Jézus szavaiban benne van saját létének kettőssége. Személy szerint és isteni természete szerint a mennyből szállt alá, emberi természete szerint viszont földi eredete van. A zsidók nehézségére itt külön nem válaszol, hanem inkább arra figyelmezteti őket, hogy a zúgolódás helyett nyissák meg szívüket az Atya kegyelme előtt. Őhöz senki sem közeledhet hittel, ha az

Atya nem vonzza. A hit tehát kegyelmi ajándék. Az Atya küldte őt a földre, és gondoskodik arról, hogy legyenek követői, akik mindörökké hozzátartoznak. Ezért ismétli újra, hogy feltámasztja övét az utolsó napon. Akik test szerint ítélik meg őt, azok ellenszegülnek az Atya benső vonzásának, és ezért nem képesek felismerni mennyei eredetét. A hitnek erről a kegyelmi jellegéről már az Iz 54,13 is beszélt, amikor azt mondta, hogy „mindnyájan Isten tanítványai lesznek”, azaz közvetlenül tőle fognak tanulni.

Minket azonban már a mód is érdekel: Hogyan vonzza az Atya az embert Jézushoz, miben áll felvilágosító és serkentő adománya? A rabbik azt tartották, hogy aki a mózesi törvényt tanulmányozza, az isteni tanítást szív magába, s ez az ismeret teljességében majd a végső időkben alakul ki az emberekben. Jézus szavaiban azonban inkább benső kegyelmi hatásról van szó, amely arra hangolja az embert, hogy elfogadja Jézus szavait és tetteit természetfölötti bizonyítéknak. Igazában kölcsönhatás ez: csak az jöhet Jézushoz, aki elfogadja az Atya megvilágosító hatását, viszont az Atya csak azt vonzza, aki követi Jézus magatartását. Az evangélista azt is érezteti, hogy Jézus kijelentése nemcsak a múltra vonatkozott, hanem ez a hit mindenkorú útja. A keresztény hit tartalma szempontjából döntő ez a kijelentés: Mindenki, aki hallgat az Atyára és tanul tőle, az hozzám jön. Jézus többet beszélt az Atyáról, mint saját magáról. Ezt a szinoptikusok is igazolják. Sőt viselkedése is az Atya irgalmát és szeretetét tükrözte. Akik meglátták és megértették, hogy Isten valóban atyánk akar lenni, és a Megváltót is ezért küldte, azok elfogadják Jézust. Így válik valóra, hogy a hozzá való közeledést az Atyától kell megtanulni. Az Atya a Fiúban, Jézusban tükröződik. Az Atyát nem látja senki, tehát közvetlenül nem is tanulhat tőle. Őt csak az látta, aki tőle van és tőle jött, vagyis a Fiú, aki a mennyből szállott alá. Ezzel Jézus tekintélyileg is kimondja, hogy csak ő a kinyilatkoztatás hiteles közvetítője. Amit ő tud mind az Atyáról, az sokkal több, mint amit a zsidók meggyőződése szerint a törvény, a Tóra tanulmányozása jelent.

Miután így igazolta az Atyával való kapcsolatát, és azt, hogy ő az Atya teljes meghatalmazottja, a 47. versben visszatér eredeti témájához, az élet közvetítéséhez. A kijelentés fontosságát a „bizony, bizony” kettőzés mutatja. Az általa hozott élet megszerzésének két módja van, a hit és az élet kenyérének vétele: Aki hisz bennem, annak örök élete van - ezt azért is hangsúlyozza, mert hallgatói visszautasították a hitet. A hit nem egyszerű értelmi tevékenység, hanem kegyelmi valóság. Már most magában hordozza rejtett módon az örök életet, hiszen aki hisz, magát Jézus fogadja be, ő pedig az örök élet szerzője. Ezután Jézus rátér a másik módra: kimondja világosan, hogy ő az élet kenyere, az a kenyér, amelyről a 32. versben azt állította, hogy az Atya adja a mennyből az embereknek. A kenyér arra való, hogy egyenek belőle. Ezt a kötelességet hangsúlyozza Jézus azzal az utalással, hogy az atyáik a pusztán mannát ettek, mégis meghaltak. Vagyis a manna nem volt végleges adomány, és nem volt az élet kenyere. Az 51. versben megismétli és kiegészíti a 48. vers tartalmát: Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Mivel ez a kenyér a mennyből jön, és az életet hordozza, azért aki eszik belőle, örökké él. Nem úgy, hogy elkerüli a halált, hanem úgy, ahogy már előbb a benne hívókról mondta, hogy feltámasztja őket az utolsó napon. Végül rámutat arra, hogy ő mint az Atyától jövő kenyér valósággá válik abban a kenyérben, amelyet adni fog, s ez a kenyér az ő teste lesz, amelyet feláldoznak a világ életéért. Ezek a szavak már az áldozatra utalnak. Jézusban nemcsak hinni kell, hanem az áldozati lakomán keresztül részesedni is kell benne. Az evangélista itt kétségtelenül már az egyházban meglévő eukarisztia-ünnepelésre is gondol. Még inkább kitűnik ez a következő versekből, ahol már nemcsak a kenyérről és a testről, hanem a vérről is szó van.

Gál Ferenc

Boldog család (3.)

Jó tanácsok az új évre

Ez egy tízparancsolat, melyet minden családnak komolyan kellene vennie, mert a megfelelő nevelési környezet kialakításához a derű és a családi összhang keresése manapság elengedhetetlenebb, mint valaha.

Sok igen egyszerű dolog segít a családi harmónia fenntartásában. Ezek közül tízet különösen ajánlok.

1. Lengessétek a béke zászlaját! Minden egyes nap aránytalanul sok bántó esemény ér bennünket, melyek nem kizárólag tőlünk függenek (zaj, lefulladt kocsi, vita egy kellemetlen emberrel, egy elveszett irat stb.) és ezek szó szerint letérítenek bennünket a normális vágányról. Ha kiabálni kezdünk és az öklünket rázzuk, átkozódunk és kifakadunk az éppen körülöttünk lévőknél, egyáltalán nem változtat az eredményen, viszont fokozza a stresszt és a frusztrációt. Hogy a béke zászlaját lengetjük, az mindenekelőtt azt jelenti, hogy megelőzzük a lavinát, mivel a kis konfliktusok egyre nagyobbakká válnak, míg aztán kitör a polgárháború. Szó sincs arról, hogy bele kéne törődnünk a dolgokba, de úgy kell élni, hogy tudjuk, a világ soha nem lesz olyan, mint amilyenek mi akarjuk. Egy négyéves kislány hirtelen megfélemezte édesanyja kezdődő kitérését azzal, hogy miután eltört egy tárgyért, nyugodt hangon ezt mondta neki: „Ilyen az élet!”

2. A meghallgatás, egy csodálatos „pirula”, mely garantáltan eredményes. Elég, ha arra gondolunk, hogy mennyire értékeljük azokat, akik meghallgatnak minket, és hogy ilyenkor mennyire megnövekszik bennünk a reménység, mert érezzük, hogy megértene és becsülné bennünket. Aki nem talál hallgatóságra, az elégedetlen és megbántódik. Az igazi gond, hogy sokakban nem tudatosul, hogy nem hallgatják meg a másikat. Nagy adag ösztönzés, alázatosság, erőfeszítés és türelem szükséges, de az eredmény fantasztikus. Az, hogy a másikat megajándékozzuk az igazi meghallgatottság érzésével, igen jól csökkenti a stresszt. Az utolsó szó jogán, nem akartok a másokra egy olyan fajta vitát erőltetni, melynek az alap gondolata: „Majd meglátjuk, ki nyer”.

3. Fogadjátok el a különbségeket! Minden embernek megvan a saját módszere a konfliktusok kezelésére és megoldására, és mindenki saját értékrenddel rendelkezik. Emellett meggyőződésünk, hogy a mi látásmódunk mindig logikus és megdönthetetlen. A gond az, hogy a többiek is ugyanígy gondolkoznak: házastársunk, gyerekeink, barátaink és szomszédaink mindannyian meg vannak győződve véleményük megbízhatóságáról. Az emberiség gazdagsága és fejlődése épp a különbözőségektől függ. Ahelyett, hogy lóra ülnék és kirántsánk kardunkat, amikor valaki ellentmond nekünk, ismételjük magunknak: „Ez teljesen normális dolog: ő másként látja a helyzetet”. Aki őszintén tiszteli a véleménykülönbségeket, sok vitát megspórolhat és azonnal elfojtja hallgatósága agresszivitását.

4. Az emberek mindig fontosabbak! Egy apa mindig ugyanúgy reagált a kisebb balesetekre (törött tárgy, egy rossz bizonyítvány stb.). Mindig azt mondta fiának: „Nem fontos. Minden helyettesíthető, kivéve téged.” Hihetetlen, hogy milyen megerősítő hatása lehet ezeknek a szavaknak. A házastárs és a gyerekek nagyon szeretik tudni, hogy az ő személyük és érzelmeik minden anyagi jószágnál fontosabbak. Mindaz, ami első látásra fontosnak tűnik (mosogatás, takarítás, főzés, tévéműsorok, bevásárlás és más napi teendők), mindig félretehető nem úgy, mint az emberekkel kapcsolatos érzelmek és főként a gyerekek érzelmei.

Ezeket az itt és most jellemzi. Emlékezzetek mindig, hogy mit viztek magatokkal majd a másvilágra; nem tárgyakat vagy bankszámlát, hanem a megosztás és az ajándékozás képességét.

5. Töltődjete fel! Örült ritmusban éljük életünket. Az emberek többsége a mindenütt jelenvalóság adottságára vágyik, hogy mindent elérjen. Fontos fékezni és szünetet tartanunk: emlékezzetek, hogy a vasárnap a pihenésre, az együttélés örömeinek átélésére és a lelki feltöltődésre szolgál (nem pedig kimerültségből adódó szürke lustálkodásra). Szakítsatok időt arra, hogy olvassatok, megnézzetek egy filmet, játsszatok gyerekeitekkel, zenét hallgassatok stb.

6. Vigyázzatok egészségetekre! A fizikai tevékenység és minden, ami karbantartja a testet, hozzájárul a családi jólét érzéséhez is: jobban alszunk, elkerüljük az idegeskedést és a türelmetlenséget, sokkal több lesz bennünk a dinamizmus és az életkedv.

7. Tartsátok rendben otthonotokat! Az otthonotok veletek együtt nő és változik: ez családok élettere. Mély hálával gondoljatok rá, hiszen megvéd benneteket a hidegtől, melegtől és a betolakodóktól. A lakás ne legyen bálvány, se múzeum. Szeressétek rugalmassággal és kíméllettel: ez a világ legszebb helye és mind a tiétek és azoké az embereké, akiket szerettek.

8. Mutassátok ki érzéseiteket! Sajnos leginkább a negatív érzelmek kerülnek kinyilvánításra, ezért soha ne szalasszatok el egyetlen alkalmat se arra, hogy kimondjátok: „Szeretek!” Egyszerű, ingyenes és csodát tesz. Igazi gyógyír annak, aki mondja és annak is, aki kapja. Megváltoztatja napjainkat: tökéletes ajándék.

9. Mutassatok jó példát! Gyermekeitek soha nem fogják megcsinálni, amiről prédikáltok nekik, csak amit megélnék, és amit ti mutattok nekik. Tegyétek fel a kérdést minden egyes nap: „Milyen üzenetet sugározok gyermekeim felé?”

10. Osztózzatok a szellemi tevékenységekben! Kevés az olyan cselekvés, mely annyira egyesíti a családot, mint a közös imádkozás és a hit együttes gyakorlása. Az év ünnepei legyenek örömteliek és erős összetartozást fejtszenek ki, vegyetek részt közösen néhány plébániai vagy önkéntes kezdeményezésben.

A kapaszkodók

Manapság, amikor a családok bizonytalanul ingadoznak a múlt és a jövő, a mindennapi teendők elvégzése és az új identitás keresése között, szerintem fontos, hogy találjunk néhány olyan biztos pontot, melyek a család történetét jellemzik és megőrzik az együttélés értelmét az átlagosnál nehezebb napokon is.

A mi otthoni életünk három dolgon alapszik. Gyakran viszont hiányzik a negyedik tényező, mely ahhoz szükséges, hogy abszolút stabilitást adjon a családi érzelmeknek, de éppen ebben áll a „csoda”: örizzük meg az egyensúlyunkat akkor is, ha meginogunk egy kicsit. Azok a dolgok, melyeket immár egyikünk se vitat, a következők:

A bizalom. Ha igaz is, hogy nincs mindig kedvünk és erőnk a többiekkel való beszélgetésre, mégsem szabad engedni, hogy ez áttörhetetlen csendet teremtsen a családon belül. Mindegyikünk tudja, hogy türelemmel és kitartással el kell érnie, hogy megtörje a csendet, miközben apró, bizalmas gesztusokat tesz, melyek elősegítik a párbeszédet, a konfrontációt és nem kevésbé a szívünket nyomó élményeket és érzéseket, melyek elszorítanak bennünket. Fontos, hogy mi, felnőttek ösztönözzük a gyerekeket, de igen jó, ha ők is emlékeztetnek bennünket arra, hogy az otthon a legbiztonságosabb hely a bánat és az aggodalmak megosztására abban a tudatban, hogy számíthatunk a másik diszkréciójára és megértésére.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Hallgató igehirdetés

Vannak nagyság nélküli szenvedések, de nagyság nincs szenvedés nélkül – tartja a misztika.

Tekints fel az augusztusi égre, a hullócsillagokról eszedbe juthat: a régiek Lőrinc könnyinek nevezték. A IV. század elejétől augusztus 10-én ünnepelte Róma a vértanú diakónust, aki a Via Tiburtina mellett szenvedett mártíromságot – Valerianus császár idején. Verano temetőjénél emelkedik főtemploma az Örök Városban.

Az egykori Lucius Verus földbirtokán, Ciriaca özvegy sírtelkén hantolták el a roston megégetett fiatalembert. Legendája lassan csak a kultúrába temetkezik. Ambrus – a IV. századi milánói püspök munkájában, a De officisben, a pápa (II. Sixtus) és diakónusa Lőrinc beszélgetnek – a halálra készülők, a halálba indulóval: „Rád hagyom örökségemet”. Mi volt ez az örökség? Az egyház szegényei és környei.

Összetartozó fogalmak keresztény századok gondolkodásában: szegénység, tudás, vagyis egyszerűség-igénytelenség és a „szellem magasiskolája” Az augusztusi csillagok nem mondanak-e igazat? A hagyományt erősítik, amely azt tartja, hogy a tüzes roston ez a kiszolgáltatott fiatal férfi a bűnös világot siratta, amelyből kivész a lélek, a hit, a bölcsesség. („Ó hulló csillagok éneke!”)

A hittelemművészettel ékesített Lőrinc-templomok – nem csupán Rómában, de magyar földön is Szent István óta a messzi múlt emlékein át eszmeiség-történetiség jegyében Isten és ember misztériumának középpontjába vezetnek. Jelképekhez, amelyek újszerűen idézhetik fel az Ambrus püspök költészetén felhőtt Aurelius Prudentius hexameterait, miközben a római fürdőkből átalakított templom apszis mozaikja csillog: „Íme, mi kéztetésük akik egymással fenekedtünk, / csöndes béke fehér tunikáját vesszük elő most, / s a deli ifjúság mivelünk szent helyre sereglik... / És ha kelet fényét három kapu ontja a házba, / illik az is, hogy a dél három kapu által eredjen... / Nem kell ide rakni követ már...” Rend, befejezettség, amint a prudentiusi álom is a kereszténységben megújult Rómára utal; a hispániai poeta Krisztus keresztjéről, mártírok példájától megerősített eszményére. Benne Lőrinc a nagy példa, a szintén hispániai. A hetedik prudentiusi könyv, a Peristephanon afrikai és hispániai vértanúk dicsérete; szenvedéseik érzékletes leírása – csupa versben. Ebben elevenedik meg Lőrinc tanítványa is, a szintén mártír Romanus, a „nyelv nélkül a beszédes tanú csodája”. A keleti egyházatyja: Nazianszi Gergely a keresztényüldözések idején az erdőbe menekült hívők cselekedeteit mondta „hallgató igehirdetésnek”.

Igehirdetés! Mennyire súlyos, felelős megnevezés. Mennyi fölkészülés, elmélyülés, kultúra kell hozzá. Prudentius amikor a mennybemenetelről ír, nem olajfák hegyét említ, hanem „olajozó hegyet”: Krisztus Atyjához távozik, hogy „elküldje az örök forrásokból az adományok kenetét” az olajkútból. Lőrinc győzelmi koronáját is ez táplálja.

Íme a IV. század. Amikor a poeta híres Szent Lőrinc-himnuszában – a vértanú imádságában saját Róma-eszméjét hangsúlyozza, látomást idéz: a kereszténység fővárosát folyó szeli át, két partján Péter és Pál sírja tündököl. A valódi Róma már nem a múlt, hanem a jövő: „aranykora Krisztussal jön el”. A régi Város a maga értékeivel kívánt járni. Az új „az örökkévalóságba veti reményességét”.

Szent Lőrinc himnuszában a biblikus ihletés, a liturgia szelleme, a mártírok tisztelete s az egyéni büntudat megteremti a XXI. századi keresztény alkotó típus-modelljét is, aki túlléphet a beidegzett formákon, új jelentést adhat a természet és a tárgyak eszmei valóságának. Lőrinc az alázatos nagyság, a jövő diadala szenvedésen, kínokon és mégis általuk.

† Tóth Sándor

hírek információk

Hálaadó búcsúi szentmisét tartanak augusztus 8-án, most vasárnap a felújított pitvarosi Nagyboldogasszony templomban. Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és hazai központi költségvetési támogatásból mintegy ötven millió forintból megújult templomban a 10 órakor kezdődő szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A fejjel festő Paulik Feco alkotásaiból nyílik kiállítás augusztus 12-én, 17 órákor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

Paulik Feco oxigénhiánnyal született, emiatt károsodott a mozgás- és beszédközpontja. Teljes testét túlmozgások lendítik kiszámíthatatlanul, irányíthatatlanul. Elektromos kerekesszéket állával irányítja, a fejére csatolt fejpálca helyettesíti a kezeit a festésben, a kommunikációban, épp úgy, mint a számítógép használatában. Nyolc éves volt, amikor tanára javaslatára rajzversenyeken indult, ahol általában az első három hely valamelyikén végzett. A sikerek adtak erőt ahhoz, hogy alkotásain keresztül megmutassa életörömét, világlátását. Első kiállítása 2010-ben, Debrecenben volt, azóta számos tárlatot tudhat maga mögött. Az érettségi óta rendületlenül halad a kitzűzött célja felé. Álma egy műteremlakrész, önálló életvitelét segítő eszközökkel, akadálymentesen.

Az Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében augusztus 12-én, csütörtökön este 7 órákor a nyár esti társaskör keretében Dr. Lucz Ilona főiskolai docens tart előadást Dante: Isteni színjáték c. művének hatása Liszt Ferenc zeneszerzői világára címmel. A rendezvénynek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

Augusztus 13. és 15. között rendezik Röszkén a XIV. Pádai Szent Antal Plébánia kulturális hétvégét. A programok között a magyarság szentjeit bemutató film vetítése, gobelinkiallítás, családi nap, futóverseny és nemzetek játéka szerepel. A fellépők között lesz Csatári Gergő lufihajtogató művész, valamint Szinetár Dóra Jászai Mari-díjas színésznő.

Mária mennybevétele, hagyományos magyar nevének Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én 8.30-kor, 10 órákor, 11.30-kor és 18 órákor lesznek szentmisék a Székesegyházban.

Gyulán, a hagyományos Nádi Boldogasszony búcsút augusztus 15-én, jövő vasárnap tartják. A Nádi Boldogasszony templomban (Harruckern tér 1.) 10 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A szegedi Szent Rókus Plébánia közössége augusztus 15-én, jövő vasárnap a 18 órakor kezdődő szentmisében ünnepli búcsúját. Ekkor szolgálatják ki a betegek szentségét is az azt kérő idős vagy beteg híveknek. A szentmise előtt fél órával közös imádsággal kéri a plébánia tagjai Szent Rókus közbenjárását a betegekért, városrészükért és a városért. A szentmisére szeretettel várják Szent Rókus tisztelőit, illetve azokat, akik felkészültek és igénylik a betegek kenetét.

Az Orgonapont második szegedi koncertje La Tromba Celeste címmel Dóbisz Ákos orgonaművész és Samodai Bence János trombitaművész közreműködésével augusztus 19-én, csütörtökön 20 órákor kezdődik a Székesegyházban. A Filharmonia Magyarország szervezésében megvalósuló hangversenyen többek között Henry Purcell, Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi és Liszt Ferenc művei hangzanak el. Jegyek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, a koncert előtt a helyszínen, valamint online www.jegymester.hu oldalon.

Hitéleti szakokra augusztus 27-ig várja a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetem. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indítanak államilag elismert diplomát adó teológia, katekéta, hittanár-nevelőtanár, karitás, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, a diplomához szükséges nyelvvizsgára felkészítenek. Az osztott (4-6 féléves) MA-ra bármilyen alapidiplomával lehet jelentkezni. Ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvvizsga lehetősége várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

Fesztivál hangulat, sport, jókedv és szórakozás – így zajlott a Békés megyei Doboz-Szanazugban az állami gondoskodásban nevelkedő gyermekek ÁGOTA tábora. A több mint két évtizedes múltra visszatekintő szabadidős rendezvényre mintegy ötszáz fő érkezett az ország 16 megyéjéből. A XXIV. ÁGOTA táborban vakációzó döntő része először vett részt a gyermekvédelmi gondoskodásban nevelkedők nyári találkozásán. A rendezvény terapeutikus jellege a kezdetek óta adott, de az élményprogramok is a tábor részét képezik. A bizalomról, a jövőképről szóló beszélgetések mellett strandoltak, ügyességi- és sport vetélkedőkön, szépségversenyen és Ki mit tud?-on is részt vettek a fiatalok.

Kárpát-medencei Nyári Pedagógus Akadémiákat tartottak külhoni pedagógusoknak személyes részvétellel a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete szervezésében július végén és augusztus első napjaiban Békéscsabán, ahol két nyári akadémián vettek részt a jelentkezők. Az EMET-tel konzorciumban 2019 óta megvalósuló „Járd végig!” EFOP-3.10.1-17-2017-00003 program keretében két év alatt ötszáznál több külhoni magyar pedagógust fogadnak Szlovéniából, Ausztriából, Szlovákiából, Romániából, Szerbiából, Ukrajnából és Horvátországból. A nyári akadémiákon 160 pedagógus hallgatta az anyaországi felsőoktatás vezető szakértőinek előadásait, vett részt a köznevelés számára hasznos, új módszerek műhelyfoglalkozásain, valamint megerősítő szellemi-lelki élményeket kapott az országjáró kirándulásokon, közösségteremtő együttléteken. A rendezvényeken felszólaltak a külhoni magyar pedagógus szövetségek vezetői is.

Széchenyi-díjas lett Prokopp Mária professor asszony, aki évek óta tisztelt oktatója a Gál Ferenc Egyetem keresztény művelődéstörténet kurzusainak is. A legnagyobb magyarról, Széchenyi Istvánról elnevezett legrangosabb tudományos díjat vehette át az idén a professor emerita, az esztergomi Balassa Bálint Társaság elnöke. Prokopp Mária művészettörténész, az Eötvös Loránd Tudományegyetem professor emeritája budapesti otthonában vette át a díjat augusztus 2-án.

Jótekonysági gyűjtést szervezett a Szegedi Dóm Látogatóközpont a Bőjte Csaba ferences szerzetes által vezetett Dévai Szent Ferenc Alapítvány javára. A mintegy 300.000 forint értékű pénzadományt, tartós élelmiszert, tanszert, higiéniai terméket, illetve tisztító- és tisztálkodási szereket Kiss Edit, a Szegedi Dóm Látogatóközpont igazgatója, valamint az intézmény munkatársai augusztus 4-én, Déván adták át az alapítvány képviselőinek.

Magyarország 180. olimpiai aranyérmét szerezte Kopasz Bálint kajak egyes ezer méteren a tokiói olimpián. A 24 éves, szegedi születésű versenyző a királyszámban magabiztos fölényrel utasította maga mögé a mezőnyt. A Dugonics András Piarista Gimnázium öregdiákja mellett a szám másik magyar versenyzője, Varga Ádám ezüstérmét szerzett.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.